

Дарахт шохларида хазонмас энди...

ҚИЗҒАЛДОҚ

Қизғалдоқ, заминнинг қони,

қизғалдоқ, қуёшнинг доғи.

Кўкламойнинг қизил дудоғи,

юрагимнинг ол қизғалдоғи!

Жилмаясан қанчалар яшил

токзор ичра, буғдойзор ичра.

Майса босган жилға қирғоғин,

юрагимнинг ол қизғалдоғи!

Ёқут лабларнинг шод маъшуқи,

гуллар узра қизил капалак.

Бу ҳаётнинг ёруғ чироғи,

юрагимнинг ол қизғалдоғи!

Дарахт шохларида хазонмас энди...

АГАР ШОШСАНГ

Агар шошсанг

Вақт олдингдан

Уятчан капалакдек учиб ўтади.

Секин юрсанг

Вақт ортингдан

Юввош буқадай эргашади.

ЯШИЛ ҚУШЧА

Яшил қушча, зумрад қушча

Шафақни безайди шунча!

Қуюқ қарағай шохи

Сеҳру афсун саройи.

Дарахт шохларида хазонмас энди...

Ғув-ғулайди нолали

Кузатиб қочқин сойни.

У ер яшил дарахтзор

Зумрад қушнинг ини бор.

Яшил қушча, зумрад қушча

Шафақни безайди шунча!

Сўнгги майин шаббода,

Хаёлларга чўмади.

Кун нолон қарағайни

Минг бир рангга кўмади.

Вақт эринчоқ ва хомуш,

Эй яшил, эй зумрад қуш.

шил қушча, зумрад қушча

Шафақни безайди шунча!

Дарахт шохларида хазонмас энди...

Ёлғизлик, осудалик

Улуғвор ҳисни туйиб,

Дуо қилади юрак

Меҳр тафтидан ийиб.

Гўзаллик! Биллур товуш!

Ногоҳ сайрар зумрад қуш.

Яшил қушча, зумрад қушча

Шафақни безайди шунча!

Узоқлашар қўшиғи

(Тўхтадимми шабада?)

Қушчанинг туйғулари

Сезилади далада.

Тугмачагул – фиғонин

Рамзидир, ачир жоним.

Яшил қушча, зумрад қушча

Дарахт шохларида хазонмас энди...

Шафақни безайди шунча!

СЎНГГИ КУЗ

Дарахт шохларида хазонмас энди,

У айланиб қолган сариқ қуёшга.

Олтиндан ясалган ҳайкалдек бўлиб,

Жойида қотгандир ғаму кўзёшдан.

Ўлимни хотиржам қарши олар у,

Сўнгги япроғи ҳам учишин кутар.

Икки ойлик озор тўлови деб бу...

Табиат бошидан сочиб кетди зар.

AZUL^[1]

Дарахт шохларида хазонмас энди...

Қалбимга.

Хушчақчақ ва хотиржамман мен

Биламанки поклигим – кўрким.

Қалбимдаги чаманзорда оқ

Атиргуллар очилган кўркам.

NEGRA^[2]

Рамон Годой ва Солага

Андуҳларим тин олар тунда

менинг билан; бемажол, ҳорғин.

Куни билан олишавериб

қалбим билан ярадор, сўлғин.

Дарахт шохларида хазонмас энди...

Ором олар менингдек улар

туни билан куч тўплаб танга.

Уйғотишар тонгда дарғазаб

чорлаб маъюс қалбимни жангга.

ЎСМИРЛИК

Айвонда бир зум

Қолгандик ёлғиз.

Шу ширин тонгдан

Қайлиқлармиз биз.

Табиат мудраб

Очмагайдир кўз.

Кулрангдир осмон

Ҳукм сурар куз.

Дарахт шохларида хазонмас энди...

Дедим: “Бер бўса”,

Яноғин тутди.

Хазинасини

Йўқотди худди.

Жонсиз япроқлар

Тўкилар боққа.

Чучмома бўйи

Келар ҳар ёқдан.

Менга қарашга

Ботинмас сира.

Қайлиқмиз, десам

Ёши тирқирар.

ЯШИЛ ҚУШЧА

Дарахт шохларида хазонмас энди...

Келдиму,

Кўз ёшим қолди узоқда

Денгизлар бўйида

Нола чеккувчи.

Келдиму,

На фойда бу ташрифимдан

Узоқда қолган-ку

Менинг юрагим.

Келдиму,

Атаманг мени иним деб

Чунки қалбим қолган

Узоқда йиғлаб.

ФАҚАТ СЕН

Зухродан-да аъло

Дарахт шохларида хазонмас энди...

Ўзинг ёлғизим.

Тунги чироғимсан,

Тонгги юлдузим.

Испан тилидан

Ҳилола Рўзиева

таржимаси

“Жаҳон адабиёти”, 2018/1

^[1] Azul (исп.) – мовий.

^[2] Negra(исп.) – қора.